

ת"פ 18615/09/12 - מדינת ישראל נגד גלעד שביט

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12

12 ינואר 2016

לפני:

כב' השופטת אסנת רובוביץ - ברכש

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד שניידרמן

גלעד שביט
ע"י ב"כ: עו"ד נטלי צרף רביב

החלטה

לפניי בקשת המאשימה לעכב את ביצוע גזר הדין, שניתן ביום 27.10.2015.

העובדות הצריכות לעניין

1. ביום 2.4.15, במעמד הצדדים, הרשעתי את הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה שיוחסה לו על פי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991.
2. ביום 27.10.15 במסגרת גזר הדין ולאחר שניתן בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן מטעם שירות המבחן הממליץ על ביטול הרשעתו, ביטלתי את הרשעת הנאשם והטלתי עליו את העונשים הבאים:
 - א. חתימה על התחייבות כספיות להימנע מעבירה על פי חוק עובדים זרים למשך שנה.
 - ב. ריצוי שירות לציבור שנקסע בתוענית על ידי שירות המבחן, בהיקף של 250 שעות.
3. ביום 9.12.15 הגישה המאשימה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, בטרם הגישה ערעור על גזר הדין. הנאשם הגיש את תשובתו לבקשה ביום 31.12.15 (ברשות בית הדין), לאחר הגשת הערעור.

4. ההלכה היא כי כל עוד לא הוגש ערעור על פסק הדין, נתונה הסמכות לדחיית ביצוע גזר הדין לבית המשפט אשר נתן אותו ומשהוגש ערעור מסורה סמכות זו לבית המשפט שלערעור (ר'המ' 95/77 אפרים אברון נ' מדינת ישראל (לא(2) 221, ניתן ביום 17.2.1977) וכן י' קדמי בספרו על סדר הדין בפלילים, בע"מ 1721).

5. הבקשה הוגשה לבית דין זה עובר להגשת הערעור, ומשכך קנויה לבית דין זה לכל הפחות סמכות מקבילה לדון בבקשה ולפיכך אני נותנת החלטתי זו.

טענות הצדדים

6. לטענת המאשימה, בית דין זה שגה עת ביטל את הרשעת הנאשם. המאשימה ציינה כי היא סבורה שסיכויי ערעורה טובים נוכח ההלכה המקובלת בעניין ביטול הרשעה והנסיבות הקונקרטיות שנלקחו בחשבון במתן גזר הדין. עוד טענה המאשימה שאי עיכוב הביצוע יסכל את הליך הערעור.

7. לטענת הנאשם, המאשימה לא נתנה כל טעם ממשי או נימוק להצדקת עיכוב ביצוע גזר הדין, וזאת בעוד שההלכה היא כי עצם הגשתו של ערעור אינו מצדיק כשלעצמו את עיכוב ביצוע גזר הדין וכי ככלל, יש לבצע את העונש מיד לאחר נתינתו. עוד טען הנאשם כי המאשימה פעלה בניגוד להנחיותיה עצמה עת הגישה את בקשתה לעיכוב ביצוע זמן רב לאחר מתן גזר הדין ואף לא ביצעה המצאה של הבקשה לנאשם, כנדרש. לטענת הנאשם, משהחל את ריצוי עונשו, נדרשים טעמים מיוחדים בכדי להצדיק את קטיעת ביצוע העונש, זאת בהתאם להלכה הפסוקה.

8. הנאשם התייחס בהרחבה לסיכויי הערעור והביא טיעונים אשר מקום רובם בהליך הערעור עצמו.

דין והכרעה

9. בסעיף 87 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) נקבע כך:

(א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) בית המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה הניתנת לפי הוראה זו יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור.

10. בע"פ 1154/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 14.2.2007), קבע בית המשפט העליון מפי כבוד השופטת ארבל, כי ניתן לראות בהטלת צו שירות לתועלת הציבור, גם כאשר הוא נלווה לאי הרשעתו של הנאשם, כאמצעי ענישה לצורך תחולת סעיף 87 לחוק העונשין.

11. עוד נקבע בפסיקה כי בבחנו בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר - לרבות עונש מאסר בעבירות שירות - על בית המשפט לאזן את השיקולים השונים וביניהם מהות העבירה, נסיבותיה, סיכויי הערעור, עינוי הדין אשר עשוי להיגרם לנאשם מעצם דחיית ריצוי העונש והאינטרס הציבורי לאפשר למדינה למצות את זכות הערעור (ר' ע"פ 4804/05 מדינת ישראל נ' סילאוי [פורסם בנבו], (ניתן ביום 6.6.05)).

12. יפים לענייננו דבריה של כבוד השופטת ארבל ע"פ 1154/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, כמצוטט:

"מדיניותו של בית משפט זה הינה להיעתר לבקשות המדינה לעכב ביצוע עונש מאסר בעבודות שירות עד להכרעה בערעור שהגישה המדינה על קולת העונש. הטעמים לכך הם הרצון שלא לפגוע בזכות הערעור של המדינה, שעלולה להיפגע באופן ממשי אם ירצה הנידון את עונשו או חלק משמעותי שלו, והפגיעה באינטרס הציבורי שלא לכבול את ידי בית המשפט בבוחנו את הערעור מעצם כך שהעונש כבר רוצה (ראו ע"פ 10315/05 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2005(4) 1063 וההפניות שם). אותם טעמים עומדים בבסיס עיכוב צו שירות לתועלת הציבור."

13. עם זאת, קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע אינה אוטומאטית. שכן הכלל שנקבע בפסיקה הוא כי עונש מאסר יבוצע באופן מיידי לאחר מתן גזר הדין, ועל המבקש את עיכוב הביצוע לשכנע כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי בביצוע מיידי של המאסר מפני האינטרסים הנוספים בסוגיה, כגון שיקולי שיקום הנאשם, הרצון לרצות את עונשו ולהמשיך בחייו ופגיעה אפשרית באינטרס אחר של הנאשם כגון פגיעה בעבודה, בלימודים וכדומה (ר' ע"פ 99/א111 **ארנולד שוורץ נ' מדינת ישראל** (פ"ד נד(2) 241).

14. בענייננו, סבורני כי יש לקבל את הבקשה ולעכב את ביצוע צו השירות לתועלת הציבור לפחות עד למתן החלטה אחרת על ידי בית הדין הארצי, וזאת מהטעמים שלהלן.

15. ראשית, מתגובת הנאשם לבקשה עולה כי הוא אומנם החל לבצע את עבודות השירות לתועלת הציבור, אך ביצע עד כה כ-37 שעות מתוך 250 שעות שהוטלו עליו. אין מדובר במצב בו הנאשם ביצע חלק ניכר מעונשו.

16. שנית, אי היענות לבקשה תיצור תוצאה בלתי הפיכה של ריצוי עונש, כאשר בפועל עשוי בית הדין הארצי להפוך את פסק הדין במסגרתו ניתן אותו עונש, דבר שלא ישרת אף את הנאשם.

17. שלישית, אי קבלת הבקשה עלולה לפגוע באינטרס הציבורי נוכח אפשרות של כבילת ידי בית המשפט בבוחנו

את הערעור, מעצם כך שהעונש כבר רוצה.

18. רביעית, הנאשם לא הוכיח פגיעה ממשית באינטרס מסוים כתוצאה מעיכוב ביצוע העונש.

אכן צוין כי הנאשם נאלץ לשנות באופן ניכר את סידור עבודתו כך שיוכל לבצע את גזר הדין שהוטל עליו, המסתכם ביום בשבוע, וכי עיכוב גזר הדין עלול לפגוע בדיירי ההוסטל בו מבצע הנאשם את הצו לשירות תועלת הציבור אשר חוששים מרגע הפרידה. אולם דברים אלו לא הוכחו ובכל מקרה איני סבורה כי באינטרסים אלו שהעלה הנאשם בתגובתו בכדי לגבור על האינטרסים של המאשימה ולהוות שיקול לדחיית הבקשה.

19. אציין כי ערה אני לטענות הנאשם באשר לאי עמידת הפרקליטות בהנחיות אשר הוצעו מטעמה וכי בתיק אחר אשר לטענת הנאשם הנסיבות בו דומות החליטה המאשימה שלא להגיש ערעור ודי בכך בכדי לדחות את בקשתה זו, אולם לטעמי אין בכך די בכדי לדחות את בקשת המאשימה לעיכוב הביצוע נוכח הטעמים שפורטו לעיל.

20. בכל הנוגע לסיכויי הערעור, יאמר כי בית דין זה אינו יכול מטבע הדברים לחוות דעתו על סיכויי ערעור על פסק דינו.

סוף דבר

21. ביצוע גזר הדין יעוכב עד למתן החלטה אחרת על ידי בית הדין הארצי.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ו, (12 ינואר 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.